

GÜLÜMSƏR QADIN

Yarımcə saatın ərzində Fəxrəndə aləmi bir-birinə qarışdırdı. Telefonla zəng vurub anasını, qayınatasını, baldızını, qayınanasını təcili evlərinə çağırırdı. Heç kimə də bu həyəcanın sirrini açmadı: “Gələrsiz, bilərsiz” – dedi.

Bir azdan qapı dalbadal döyülməyə başladı. Əvvəlcə anası özünü yetirdi. Astanada ürəyini tutub nəfəsini dərdikdən sonra zarıltı ilə soruşdu:

- Ay qız, nə bədbəxt hadisə üz verib?!

Onun dalınca qaça-qaça baldızı gəldi. Rəngi qaçmış halda xəbər aldı:

- Sən allah, məndən gizlətmə, qardaşıma nə olub?

Üçüncü qayınatası çəliyini yerə döyəcləyə-döyəcləyə içəri girdi:

- Desənə, nə məsələdir, Fəxrəndə?

Axırda qayınanası qapıdaca yaxasını cırıb, ikiəlli sinəsini şappıldatdı:

- Tez danış görüm, oğlumun başında nə qəzavü-qədər var? Bizi niyə çağırırsan?

Fəxrəndənin hamıya cavabı bir oldu:

- Hər halda xeyir deyil!..

Əri Zahidin evin ortasında döşəməyə atılmış pencək-şalvarını, köynəyini, qalstukunu görəndə birə-beş təşvişə düşdülər.

Qayınata dözmədi:

- Tez ol, ay qız başa sal bizi nə faciə baş verib? Bu pal-paltar nədir?!

Ev sahibəsi stol arxasında onlara yer göstərdi:

- Əyləşin, hamısını danışacağam.

Anası, qayınatası, baldızı, qayınanası oturdu. Fəxrəndə özü ayaq üstə durdu. Vahiməli baxışlar onun sifətinə dikildi. Qadın dil –dodağı əsə-əsə iclasın sədri kimi sözə başladı:

- Səhər Zahid evdən çıxanda tapşırırdı ki, kostyumunu ütüləyib hazırlayım axşam gedəsi yeri var. Mən hardan biləydim o hansı cəhənnəmə, kimin görüşünə can atır?! Bayaq elə pencəyi götürüb çırpanda ... cibindən bir fotosəkil düşdü. Baxam, adama oxşamaz bir arvad! O dəqiqə başım gicəlləndi... özümdən getdim...mətbəxdə tir-tap yerə sərələndim...- Fəxrəndə stolun süfrəsinin altından çıxartdığı rəngli fotosəkli ortaya atdı. - Buyurun, tamaşa eləyin, görün Zahid gözəl- göyçək, namuslu cavan arvadını evdə qoyub, kiminlə gəzir!.. yenə bir vid-fasonu ola, dərd yaradır. Əntər ondan yaxşıdır!.. indi deyin, mən neyləməliyəm?! Başıma haranın daşını tökməliyəm?!

Fotosəkli ötürə-ötürə bir-bir baxdılar.

Anası dodaq büzdü:

- Bu külbaşın heç qaşları da yoxdur ki!..

- Elə onu de!

Qayınata eynəyini taxıb fotoya çox zəndlə diqqət yetirdi:

- Milləti nədir bu cavanəzənin?

- Nə bilim! Moltanı!

Baldız boynunu yana əyib qaşlarını oynatdı:

- Ancaq yaxşı gülüşü var, əndamı yanmışın...

- Sənə xoş gələrdə... Qardaşıninkidir axı!

Qaynana qanrılıb şəkli üzünü aşağı tutdu:

- Zahiddən çıxmayan iş! Bunun nəyinə aşıq olub?

Fəxrəndə yanıb-yaxıldı:

- Bir mənə də baxın, onun mürdəşir yumuş sir-sifətinə də diqqət yetirin.

Görün, hansımız gözəlik! Eləsini mən evimdə qulluqçu da saxlamaram!

Anası qızına tahmar çıxdı:

- Aaa, nə danışırısan! Sən onun yanında malaikəsən!

Fəxrəndə yenə yana-yana donquldandı:

- Heç insafdır? Sən ərinin kostyumunu, köynəyini ütüləyəsən, o da geyinib-kecinib başqa arvadın görüşünə gedə? Yox, mən buna dözmərəm. Günü sabah məhkəməyə ərizə verib ayrılacağam. Arada sədaqət pozulandan sonra cəhənnəm olsun hər şey!..

Otağa qəmgin bir sükut çökdü. Anası köksünü ötürdü. Qayınatası fikirli-fikirli bığlarını sığalladı. Baldızı barmaqlarını şaqqılatdı. Qayınanası buxağının tərini sildi. Sonra Fəxrəndənin çağırdığı referendumda növbə ilə hərə öz münasibətini söylədi:

- Ayrılacağam, demək asandır... Bəs ev-eşik... uşaqlar...

- Qoy gəlsin, görün mən o qırışmalın dərslərini necə verəcəyəm.

- Aralarında məhəbbət varsa, onların işinə qarışmaq çətindir!..

- İnanı bilmirəm! Zahid dünyasında öz ailəsinə xəyanət edə bilməz!..

Fəxrəndə qayınanasının sözlərindən cin atına mindi:

- Ay arvad tərəfkeşlik eləmə! Bəs o şəkil nədir? Kişi də cibində başqasının arvadını gəzdirər?! Elə onun üçün də axır vaxtlar özünə bəzək-düzək verir. Axşamlar evə gec gəlir...

Gündəlikdə qoyulan məsələ ətrafında referendum çox uzun çəkdi. Adı, kimliyi naməlum gülümsər xanımın fotosəkli xeyli müddət stolun üstündə əldən - ələ gəzdi. Baxdılar... düşündülər... Biri Zahidi məzəmmət etdi, digəri onun məşuqəsinin ünvanına söyləndi...

Zahidin işdən gələn vaxtı idi. Qapı qəflətən açıldı. Pərtlikdən heç kəs yerindən tərpənmədi. Haçandan-haçana Fəxrəndənin qayınatası şəkli götürüb cəld yerindən qalxdı pencəyin sağ qolunu azacıq yuxarı çəkərək dəhlizə keçdi.

- Ata, salam! – deyə onu görən oğlu şən və gümrah səslə dilləndi. Cavabında kişi Zahidin qulağının dibinə bir şapalaq ilişdirdi:

- K p yođlu! Evd  arvad-uřađın ola-ola cibind  g zdirdiyin bu qadın řekli kiminkidir?

Zahid atasının  lind  fotonu g r nc  ađzını g y  a araq ucadan, lap ucadan řaqqanaq  ekdi:

- Bu yaxınlarda F xr nd ni bořayıb onu alacađam! – dedi.

Sonra halını d yiřm d n i eri ke di

Anası da onu qınadı:

- Ođul, atanın s z n  q ribliy  salma. Cavab ver, bizi nigaran ılıqdan qurtar. Kimdir o řekild ki qadın?..

Zahid evd kil ri istehza il  s z b qımıřdı:

- O d nya g z lini kim tanımır ki! On beřinci  sr b y k İtaliya r ssamı Lionardo Da Vin inin m řhur “Cokonda”sı! Ke  n ay r sm qalereyasında olanda onun r ngli fotosunu orijinalından  z m  ekib  ıxartdırmıřam...